

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Május elseje kell nekünk!

**A NATO háborúba, az Unió nyomorba taszít!
Független Magyarországot! www.munkaspart.hu**

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Május elseje kell nekünk!

Kell-e nekünk május elseje? No, nem naptári értelemben, hiszen május hónap se kezdődhet másodikán. Politikai és társadalmi értelemben kell-e nekünk május elseje? Mit kezdünk 2023-ban olyan dolgokkal, mint a szolidaritás, az összefogás, a tőke elleni harcról már nem is beszélve?

Régen imádtuk ezt az ünnepet. Munkaszünet, majális, ének, tánc, ez mind volt. De volt politika is, hiszen felvonultunk, együtt voltunk. A hangosbemondón nem azt mondták, hogy köszöntjük a Mercedes, az Audi felvonuló dolgozóit, hanem köszöntjük a Ganz-MÁVAG, a Május 1 Ruhagyár, a MALÉV dolgozóit. Voltak magyar nagyüzemek, volt nemzeti ipar és nemzeti mezőgazdaság. Még a Közért is magyar volt.

Nem kellett jogokat követelni a szakszervezeteknek, mert széles jogaik voltak. A mozgalom elnöke ott ült az ország legfelsőbb vezetésében, működtek az üzemi háromszögek, és a szakszervezetek ellenében nem lehetett a dolgozókról dönteni. Nem kellett jobb nyugdíjrendszert követelni, hiszen a nők ötvenöt éves korban, a férfiak hatvanévesen elmehettek nyugdíjba.

Nem kellett társadalmi szolidaritást követelni, mert volt szolidaritás. Ha az ember bajba jutott, előbb-utóbb valaki segített, a munkahely, az önkormányzat, az állam, vagy éppen a szakszervezet. A szocializmus senkit sem hagyott az utcán, sem átvitt értelemben, sem a maga konkrét valóságában.

A magyar dolgozók nem becsülték meg a szocializmust. Üveggyöngyökért cseréltük el kapitalizmusért. Többes szám első személyben mondom, bár sokan vagyunk olyanok, akik nem akarták a rendszerváltást, de megakadályozni nem tudtuk. Közös lett a sorsunk, most már mindegy, hogy valaki nem akarta, vagy valaki lelkesedett érte.

No, de kell-e nekünk május elseje ma? Az Orbán-kormány 2010 óta folyamatosan arról győzköd bennünket, hogy nem kellene már a harcos május elsejék, hiszen a magyar dolgozó mindent megkap ettől a kormánytól.

Van benne igazság, valóban sok mindent adnak. Mi meg nem akarjuk észrevenni, hogy a kormányok nem a saját pénzükből adnak a népnek, hanem abból, amit a néptől így vagy úgy elvesznek. Azt már jobban észre vesszük, hogy egyre többet vesznek vissza abból, amit adtak. Az infláció a szemünk láttára viszi el a szociális támogatásokat.

Látjuk az egetverő igazságtalanságokat. A kormány ugyan minden magyar kormányának vallja magát, de ez a világ döntően a

szupergazdagokról és a középosztályról szól, és nem rólunk, az egyszerű emberekről.

Látjuk, hogy a szemünk láttára veszik el tőlünk az ingyenes egészségügyet. Nem tiltakozunk, sőt alkalmazkodunk a pénz uralta egészségügyhöz, és ha tehetjük, megyünk a magán egészségügybe. Nem véletlenül szaporodnak gombamód a magánklinikák.

Évente látjuk a huzavonát a minimálbérek és a nyugdíjak kapcsán, és nem akarjuk bevallani, hogy a bér és a nyugdíj nem a jóisten ajándéka, nem is a kormányé, vagy humánus tőkéseké. A bér és nyugdíj mindig a dolgozó és a tőkés közötti erőviszonyt fejezi ki. Ha a dolgozó erős, többet tud kiharcolni, ha gyenge, akkor ingét, gatyáját is elveszik.

Látjuk, hogy Franciaországban százezrek tüntetnek az utcán azért, mert felemelik a nyugdíjkorhatárt. A francia dolgozók megértették, hogy a tőke elveszi tőlük azt, amit évtizedek során harcban vívtak ki maguknak.

Látjuk, hogy Németországban egy csapásra megáll az élet, ha a légitársaság, a Lufthansa dolgozói sztrájkba lépnek. Ott sem mindenki szakszervezeti tag, de nagyobb a szolidaritás és megtanultak élni a sztrájk fegyverével.

Látjuk, de még gondolni sem merünk általános sztrájkra. Az osztályharc szót pedig ki sem ejtjük a szánkon, pedig az, ami most már Európa-szerte elindult, osztályharc a javából. A tőke bármi áron meg akarja tartani hatalmát, megismétlem, bármi áron. Legyen az a covid tudatos felhasználása minden népi ellenállás megakadályozására, vagy legyen az most a háború Ukrajnában.

Jobb, ha tőlem tudják, ennek a háborúnak minden egyes forintját Önök fizetik. A magyar emberek, vagyis Önök, termelik meg azt a pénzt, amit a kormány fegyverkezésre, az ukránok támogatására, a magyar hadszíntér, az utak, a katonai kórházak előkészítésére költ. Mi fizetjük meg a drága benzinnel, a drága árammal, a húszon százalékos inflációval.

Lehetne tenni valamit a háború ellen? Lehet és kell is! Ki kell mennünk az utcára és követelni a békét. Támogatnunk kell a kormányt a békepolitikában, de fel kell emelni szavunk, amikor engedményeket tesznek a háborús erőknek.

Vegyük észre, hogy a világban már folyik a csata, most dől el, hogy milyen világban fogunk élni holnap! Nem lehetünk közömbösek! Nem mondhatjuk, hogy mindegy, mert nem mindegy! Az összefogásra, a szolidaritásra, a harcra ma sokkal nagyobb szükség van, mint bármikor az elmúlt évtizedekben. Ugyhogy ne mondjunk le május elsejéről! Május elseje kell nekünk, nagyon is kell!

Közeledik a világháború: Dél-Korea beszáll az ukrajnai háborúba?

Kim Seung-kyum tábornok, a dél-koreai hadsereg vezérkari főnöke felkereste a Dél-Koreában állomásozó amerikai csapatok egyik legfontosabb támaszpontját. Első ízben fordult elő, hogy egy ilyen látogatás tényét nyilvánosságra hozták. Jelenleg közel 30 ezer amerikai katona van Dél-Koreában. A közel 600 ezer fős dél-koreai hadsereget összesített mutatók alapján a világ hatodik legerősebb hadseregének tartják. A koreai hadiipar már ma is fegyverrel látja el a NATO több országát, köztük Lengyelországot is. Ukrajnának egyelőre nem szállítanak fegyvert, de szállítanak olyan NATO-országoknak, akik saját fegyverzetükből adnak az ukránoknak.

Kitart-e Macron?

A világban sokan örültek annak, hogy Macron francia elnök végre a sarkára állt és európai autonómiát követel, azaz ne legyen az EU az USA kiszolgálója. A kérdés az, hogy Macron folytatja-e a harcot, összefog-e Orbánnal és másokkal, akik független EU-t akarnak, vagy meghátrál. Az amerikai nyomás óriási. Ezt érzékelteti a kínai China Daily rajza.

Amerika nem tudja legyőzni Kínát

Az USA szankciókkal igyekszik térdre kényszeríteni a kínai elektronikai ipart. Kína az amerikai szankciók ellenére márciusban 294 milliárd integrált áramkört gyártott, ez csak 3 százalékkal marad el a tavalyi eredménytől. Jelenleg 40 új gyár épül a félvezetők és integrált áramkörök gyártására.

Ha Zelenszkij ott lesz, Orbán ne menjen el!

Zelenszkij ukrán elnök részt vesz a NATO júliusi csúcstalálkozóján Vilniusban – jelentette be Stoltenberg NATO-főtisztviselő. Hangsúlyozta: a szövetség valamennyi tagja „beleegyezett, hogy Ukrajna a NATO tagja lesz”. Azonban egyelőre arra kell törekedni, hogy Ukrajna érvényesíthesse az önvédelemhez fűződő jogát az orosz támadás elleni védekezésben. Stoltenberg szemét módon hazudik. Ha Zelenszkij ott lesz a NATO-csúcson, Magyarország ne vegyen részt! Nem adhatjuk nevünket bűnös döntésekhez!

Kína: a történelemre tanítják a gyermekeket

A haza történelmét a gyermekek a mai eszközökön keresztül tudják megélni. Számtalan új játékfigura, rajz, film, okostelefonos játék készül Kínában a gyermekeknek. Nem amerikai, nem német játékok kitalált szereplőkkel, hanem kínai hősök a kínai történelemből. Nálunk is gyárthatnának katonafigurákat Mátyás Fekete seregéből, vagy kuruc lovasokat.

A kormány titokban a háborút támogatja?

Mindent eltitkolnak a nép előtt. A kormány békéről beszél, de azért folyamatosan részt vesznek az Ukrajna fegyverkezésében és ezáltal a háború folytatását szolgáló ramsteini megbeszélésén. A fotó tanúsága szerint most is ott volt Gion Gábor honvédelmi államtitkár, mögötte Sándor Zsolt altábornagy, vezérkarfőnök-helyettes. A ramsteini csoportban 50 állam van és az USA hadügyminisztere vezeti.

József Attila hülye volt? Nem kell a tőkét dönteni, szeretni kell?

„Ne a tőke ellen küzdj, hanem egyezkedj vele! Nem a kapitalizmus a bűnös, hanem csak az Orbán-kormány!” A Szociális Demokráciáért Intézet (SZDI) és a Friedrich-Ebert-Stiftung (FES), a Magyar Szakszervezeti Szövetséggel együttműködve, „progresszív politikai szereplők, szakszervezeti vezetők és kutatók bevonásával programsorozatot indít.”

Ments meg, isten, Dobrevtől!

„Kormányt fogunk váltani, hogy soha többé senkit ne tudjon kiszipolyozni az orbáni önkény.” Dobrev Klára a nép megmentőjének szerepében tetszeleg. Dobrev és a DK a tőke legkönnyörtelenebb részét képviselik. Ránk hoznák az amerikaiakat, az EU-birodalmat, földadnák a magyar függetlenséget. Ők az amerikaiak barátai. Mentsen meg a jó isten Dobrevtől is, meg amerikai haverjaitól is!

Ne engedjék az amerikai nagykövetet magyar iskolákba!

Az amerikai nagykövetet megint beengedték egy iskolába, ezúttal Pécs városában. Megint bevitték a politikát egy iskolába, megint megengedték, hogy Amerika beavatkozzon Magyarország ügyeibe. Miért nem érti Pécs és az iskola vezetése, hogy ezzel kárt okoznak? Meddig gaszulálunk az amerikai helytartó előtt?

Elég belőletek, húzzatok el!

Önök van joga vitatni egy törvényt, és nem betartani? Karácsony Gergely úgy gondolja, hogy neki van. Törvény van arról, hogy az önkormányzatoknak támogatniuk kell a válság leküzdését szolgáló országos intézkedéseket, de Karácsony nagy ívben tesz rá. Közben szórják a pénzt, Budapest pedig szépen lerohad. Kosz van, az utak pocsekók, hajléktalanok és bicikliutak városa lettünk. Elég Karácsonyból is, Gyurcsányból is! Elég a pénzhajhász liberális bandából!

Budapest: dél-koreai vendégek a Munkáspártnál

A héten látogatást tett Budapesten a Dél-Koreai Demokratikus Párt küldöttsége, az Antiimperialista Platform kezdeményezője. Megbeszélést folytattak a Munkáspárt vezetőivel, találkoztak a budapesti aktivistákkal. Koszorút helyeztek el a Munkásmozgalmi Panteonnál és Kádár János sírjánál. A két párt folytatja együttműködését az Antiimperialista Platform keretein belül.

Minszk: Belarusz KP XIV. kongresszusa

A belarusz fővárosban, Minszkben tartotta XIV. kongresszusát a Belarusz Kommunista Párt. Döntöttek a párt szervezeti szabályzatának módosításáról, tekintettel arra, hogy az új belarusz alkotmány új követelményeket állít a politikai pártok elé. A kongresszuson részt vett Benyovszky Gábor, a Munkáspárt Országos Elnökségének tagja.

Minszk: A neoliberalizmus korunk fasizmusa, minden haladó erő gonosz ellensége

A belarusz, az orosz és az ukrán kommunista pártok szervezésében Antifasiszta Fórumra került sor Minszkben. A fórum nyilatkozatot fogadott el. Hangsúlyozták, hogy a fasizmus ma a neoliberalizmus formájában tért vissza. A neoliberalis erők háborúkkal, gazdasági szankciókkal, politikai zsarolással erőltetik a világra uralmukat. „A neoliberalizmus a független fejlődés és a demokratikus normák minden híve számára gonosz ellenség” – olvasható a dokumentumban. Az EU szankciói miatt ma nagyon nehéz Belaruszba eljutni. A Munkáspárt mindig is szolidáris volt a belarusz, orosz és ukrán pártok antifasiszta küzdelmével, és ezért Benyovszky Gábor, az Országos Elnökségének tagja is jelen volt. Európából a Munkáspárt mellett a Portugál KP és a Német KP vett részt.

Szolnok: a holokauszt áldozataira emlékeztek

Április 16-án, a holokauszt napján Szolnokon is megemlékeztek a fasizmus zsidó áldozatairól. A rendezvényen koszorút helyeztek el a Munkáspárt küldöttsége is.

A liberalizmus korunk fasizmusa

Nemzetközi antifasiszta fórum Minszkben

A fasizmus elleni harc ma is kötelességünk – vélték a belarusz, az orosz és az ukrán kommunista pártok vezetői, akik a múlt héten nemzetközi fórumot szerveztek. A tanácskozáson részt vett Gennagyij Zjuganov, az orosz, Alekszej Szokol, a belarusz és Pjotr Szimonyenko, az ukrán párt vezetője. Sokan voltak a korábbi szovjetköztársaságok pártjai közül is.

A tanácskozáson a Munkáspártot Benyovszky Gábor, az Országos Elnökség tagja képviselte. A Munkáspárt álláspontja világos és határozott a fasizmus kérdésében, és szélesebb üzenetértéke is van. Az alábbiakban teljes terjedelemben közöljük:

„A Magyar Munkáspárt nevében tisztelettel köszöntöm tanácskozásunk résztvevőit. Köszönöm házigazdáinknak a meghívást.

Átadom a Magyar Munkáspárt elnöke, Thürmer Gyula elvtárs üdvözlését és jókívánságait.

Elvtársak!

1945-ben a Szovjetunió népei legyőzték a fasiszta Németországot. A világ fellélegzett. Sokan gondolták úgy, hogy örökre vége a fasizmusnak.

De nem így történt. De nem is történhetett másként, hiszen a fasizmust a tőke szülte. Minden nap el kell mondanunk az embereknek, hogy amíg létezik a kapitalizmus, addig létezik a fasizmus veszélye is.

A fasizmust a tőke találta fel és akkor veti be, amikor a kapitalizmust már nem tudja más eszközökkel megvédeni. Ez történt az 1930-as években, és ez történik ma is.

Ebből adódik az a következtetés, hogy a fasizmus elleni igazi harc egyben a kapitalizmus elleni harcot is jelenti.

Ma sok helyütt megkísérlik kizárni a kommunistákat a fasizmus elleni küzdelemből. Aki ezt teszi, az valójában a fasiszták kezére játszik. Nincs és nem is lehet antikommunista antifasizmus!

A fasizmus ellen legkövetkezetesebben mindig és mindenütt a kommunisták harcoltak. Nyugaton ma megkísérlik letagadni a Szovjetunió küzdelmét a fasizmus ellen, bemocskolni a Komintern antifasiszta harcának emlékét. Ne engedjük!

A fasizmus elleni harcban ma is nekünk, kommunistáknak kell motorként fellépünk. Ugyanakkor együttműködésre kell törekednünk mindenkivel, aki fellép a fasizmus különböző megnyilvánulásai, köztük a zsidóüldözés, a háború ellen.

Elvtársak!

A fasizmus sokféle formában jelenik meg, attól függően, hogy a tőkének mire van szüksége. Fasizmus nem csak akkor van, ha üldözik a zsidókat. A holokauszt súlyos és megbocsájthatatlan bűn.

De súlyos és megbocsájthatatlan az orosz és a belarusz nép ellen elkövetett népirtás (genocídium) a második világháborúban. A nyugat erről hallgat, nekünk kötelességünk beszélni róla.

A népirtás ma is jelen van a kapitalizmus fegyvertárában. Az USA és a NATO háborúja Oroszország és Belarusz ellen azt a célt szolgálja, hogy biztosítsák az angolszász népek világuralmát és ennek jegyében kiirtsanak mindent, ami orosz vagy belarusz.

Mi elítéljük azokat, akik a mostani háborút „két imperialista hatalom egymás elleni küzdelmének” tekintik. Az ilyen pártok félrevezetik a dolgozókat. Ma nem papírokat kell írogatni valamelyik nyugat-európai fővárosban, hanem oda kell állni azok mellé, akik ennek a háborúnak az áldozatai és célpontjai.

Mi, magyar kommunisták eddig is kiállunk Oroszország és Belarusz mellett és ezt tesszük a jövőben is.

Elvtársak!

A nyugat ma azt a látszatot kelti, hogy az ukrán nép szabadságáért harcol. A nyugatot nem érdekli az ukrán nép. Az ukrán nép áldozat ebben a háborúban. Az ukrán vezetés és nyugati támogatóik folytatják az értelmetlen háborút, nem törődve az emberi áldozatokkal és a szinte teljes anyagi megsemmisüléssel.

A tőke Ukrajnában is a fasizmust vetette be az ukrán kapitalizmus megmentésére és a nyugati uralom biztosítására. A fasizmust jelenti a banderizmus feltámasztása. De a fasizmust jelenti az ukrán kommunisták nyílt üldözése. A fasizmust jelenti a nemzeti kisebbségek, köztük az orosz és a magyar nemzetiség könyörtelen elnyomása.

Elvtársak!

Ma minden jelenség mögött a liberális tőke áll. A liberális tőke, az óriásbankok, a Soros Györgyök tisztában vannak azzal, hogy a kapitalizmus haldoklik.

Tudják, hogy a kapitalizmus nem tudott rendesen megoldani olyan kihívást, mint a covid.

Tudják, hogy az 1945 után létrejött nemzetközi intézmények, köztük a NATO és az Európai Unió, nem alkalmasak a mai problémák kezelésére.

Tudják, hogy a kapitalizmusnak nincs hatékony válasza a kínai sajátosságú szocializmusra. Félnek a kínai társadalmi modell civilizációs kihívásától.

A liberális tőke ezért ma a legszélsőségesebb eszközökhöz a fasizmushoz és a háborúhoz fordul.

A liberalizmus korunk fasizmusa. A liberalizmus minden hagyományos emberi értéket ki akar irtani. Innen a genderelmélet, innen a nem hagyományos szexuális magatartási formák erőszakos terjesztése.

Innen a nyugati demokráciamodellel abszolutizálása, minden más társadalmi forma elutasítása és könyörtelen üldözése.

Innen a kereszténység totális elutasítása, és más vallások erőszakos terjesztése.

Innen a nemzet, a nemzeti kultúra, a nemzeti nyelv tagadása. Mi nem akarjuk, hogy az egész világ angolul beszéljen. Mi ragaszkodunk nemzeti értékeinkhez. Oroszul, belaruszul, és persze magyarul akarunk beszélni.

Barátaim!

Belarusz ma a béke szigete. Kívánjuk, hogy az is maradjon. Belarusz fejlődése bizonyította a belarusz társadalmi modell életképességét és hatékonyságát. Ma jó belarusznak lenni, és nekünk, magyaroknak jó érzés Belaruszban lenni.

Mi, a Magyar Munkáspárt támogatjuk Lukasenka elnök politikáját. Sikereket kívánok a belarusz kommunistáknak.”

Hogy lett a baloldalból jobboldal?

Luca Ricolfi: A mutáció című könyvéről

Az olasz könyvpiac rengeteg értékes könyvet kínál, sajnos, hozzánk kevés jut el. Luca Ricolfi könyve mindenképpen olyan, amit Magyarországon is haszonnal forgathatunk. Az olasz politikáról ír, de mintha rólunk is beszélne.

Ricolfi nem politikus, és nem politológus, ami határozottan könyve előnyére válik. Szociológus, adatelemző, ragaszkodik a tényekhez, nem úszik el a politikai vágyálmokkal és ideológiai tévelygésekkel.

Abból az ismert tényből indul ki, hogy a baloldali pártok Olaszországban és számos már országban elvesztették szavazóikat. A konzervatív oldal, a jobboldal hirdeti ma azokat az értékeket, amelyeket korábban a baloldal.

„Használati utasításként” meg kell jegyeznünk, hogy Ricolfi a baloldalon gyakorlatilag csak a szociáldemokrata, szociálliberális pártokat érti. Tudja, hogy vannak kommunista pártok, de ezeket „jelentéktelen csoportoknak” tekinti és nem foglalkozik velük.

Ugyancsak tudnunk kell, hogy Ricolfi nem marxista, ő polgári tudós. Nem azért írta a könyvét, hogy a tőkeellenes erők szellemi muníciót kapjanak, hanem azért, hogy a szociáldemokraták és liberálisok által elkövetett hibák elemzésével felhívja a figyelmet a kapitalizmust fenyegető veszélyekre, és távol tartsa a szellemi és politikai küzdőtérrel a kapitalizmus ellen fellépő, a kapitalizmus helyett szocializmust akaró erőket. Vagyis, nem támadja, hanem védi a kapitalizmust.

Az olasz baloldal a 2007-2012 közötti válság után teljesen elvesztette kapcsolatát a realitásokkal – mondja. A válság súlyos gondokat hozott a tömegeknek, és a tömegek problémáira, munkanélküliség, létbizonyta-

lanság kihívásaira a baloldal nem tudott választ adni. Ugye, hogy mintha rólunk beszélne?

Ellenben a konzervatív erők megértették, hogy a kapitalizmus fennmaradása érdekében adni kell az embereknek. A tömegek ezt látták, és elfogadták a konzervatívok adományait, a nagyobb béreket, a családtámogatást, és sok minden mást. És persze rájuk szavaztak.

A baloldal a konzervatív erők előretörését elintézte azáltal, hogy a jobboldal populistá, csak „a nép hasának” udvarol. Elutasítottak mindent, amit a konzervatívok bevezettek a tőkés rendszer megmentésére.

A klasszikus baloldali értékek, a gyengék támogatása, a gondolat szabadsága, az esélyegyenlőség átkerültek a konzervatív oldalra. „A hivatalos baloldal politikai DNS-e megváltozott” – írja a szerző.

A szerző szól a tőkés társadalmakban végbement mélyebb folyamatokról is. Volt egyszer egy „klasszikus baloldal”, mondja, egy olyan baloldal, amely a dolgozó osztályok érdekeit képviselte, síkraszállt a béremelésért, a jóléti szolgáltatásokért. Rokonszenvezett az egykori Szovjetunió sok vívmányával, eszményképe az egyenlőség volt. Ricolfi szerint a baloldaliság ilyen felfogása ma már csak az olasz kommunista pártokban és csoportokban él.

Az 1990-es években jött a „modern baloldal”, mely 1989, azaz az európai szocializmus megbuktatása után már lemondott a szocializmusról, mint célról, elfogadta a kapitalizmust, a piacgazdaságot. A globalizáció híve lett. Feladta a korábbi ideológiákat és kozmopolitá lett. A dolgozó tömegek helyett a migránsok mellé állt, és felkarolt mindenféle kisebbséget, az eutanázia híveitől kezdve, a kábítószer-liberalizációt követelőkhöz át az LMBTQ-csoportokig.

A „modern baloldal” új koncepciót alakított ki a kapitalizmusról. Egyrészt, elfogadta azt a liberális tételt, hogy a kapitalizmus fejlődéséhez minden korlátot fel kell számolni, beleértve a nemzeti határokat is. A nemzeti határok felszámolásának fontos eszköze a migránsok tömeges beengedése.

Másrészt, a harc fő területének a polgári jogokért való küzdelmet jelölte meg. Ezzel kimondta, hogy az egyéni „emberi jogok” fontosabbak, mint a szociális jogok. Vagyis például a nem megváltoztatásának joga fontosabb, mint a munkához, a lakhatáshoz, a megfizethető oktatáshoz és egészségüghöz való jog.

Harmadrészt, óriási fordulatot hajtottak végre az erkölcs terén. Elvetettek vagy átértelmeztek olyan fogalmakat, mint felelősség, tisztesség, becsület, hűség, szolidaritás. Ezzel a szociáldemokrata és liberális erők elkezdtek belülről szétrombolni a társadalmakat, felszámolták az összetartó eszméit, érzelmi és más kötelekeket és szabad utat nyitottak a külső eszmék előtt.

A valósághoz hozzátartozik az is, mondja a szerző, hogy a társadalmak átalakultak. Egyes társadalmi csoportok eltűntek, mások megerősödtek. „Olaszország társadalma megváltozott, már nem két csoportból, a burzsoáziából és a proletáriátusból áll, mint korábban” – mondja a szerző.

Luca Ricolfi szerint az olasz társadalom három kategóriából áll. Az első a „garantált helyzetben lévők” csoportja. Ők olyan helyen dolgoznak, amelyeket az állam garantál, vagy a szakszervezeti mozgalom már szilárd biztosítékokat kapott arra, hogy ezek az állások megmaradnak.

A második „a kockázatos helyzetben lévők” csoportja. Az ő munkahelyük csak ideiglenesen biztosított. A harmadik a „kizártak csoportja”, azaz a munkanélküliek, a feketegazdaságban dolgozók.

A szerző elemzése szerint a „gyengék és elesettek” mellett ma nem baloldali pártok állnak, hanem a konzervatív és a szélsőjobb oldali pártok. A baloldal hagyományos szavazói átállnak a konzervatívok, sőt a szélsőjobb oldalára.

Megfigyelhető az is, hogy az értelmiség válik a baloldal fő táborává. Olaszországban a jobboldalra szavazók 48,9 százaléka csak általános iskolát végzett, 44,8 százaléka középiskolát is, és csak 31,7 százalék rendelkezik egyetemi végzettséggel.

Ezt a jelenséget erősítik az USA-beli tapasztalatok is. A Trump – Hillary Clinton párviadal idején a demokrata Clintonra nagyobb részt a magasan kvalifikált értelmiség szavazott, míg Trumpra a kevesebb iskolával rendelkező középréteg.

A szerző összeveti a baloldal és a jobboldal válaszait a fő kérdésekben, jelezve, hogy a baloldal nem érti a tömegek alapvető gondjait.

A bűnözés a tömeg szerint veszély. A baloldal szerint van reális veszély és van, amit, az emberek el túloznak. A konzervatívok szerint a bűnözés ellen fel kell lépni.

A migráció a tömeg szerint rossz, a migránsok leverik a béreket és növelik a bűnözést. A baloldal szerint a migráció „civilizációs gazdagodást” jelent, örülni kell neki.

A konzervatívok szerint a migrációt meg kell állítani. A szerző szerint szembe kell nézni a tényekkel, akár tetszenek azok, akár nem. Tény, hogy a gazdaság több szektorában a migránsok leverik a béreket. Tény, hogy a migránsok között nagyobb a bűnözés aránya, mint az olaszok között. Tény, hogy egyes városokat vagy városrészeket teljesen elfoglaltak a migránsok, és itt lehetetlen betartatni az olasz törvényeket. Tény, hogy a migránsok miatt megnöttek a kórházi várólisták, nehezebb hozzájutni a szociális juttatásokhoz.

A globalizáció a tömeg szerint fenyegetést jelent. A baloldal nagy történelmi lehetőségnek nevezi. „A baloldal, és különösen a hivatalos baloldal számára a modernizáció haladást jelent.” Pozitívnak tekintik a tőkés fejlődés olyan elemeit, mint az innováció, a reformok, a kulturális változások, a globalizáció.

Ezekre építve úgy gondolják, hogy lehetséges egy olyan tőkés modell, mely jellegében kapitalista, de ösztönzi a tömegek fogyasztását, liberális szabadságot valósít meg minden területen, felszámol minden tabut, az egyén önmegvalósítására helyezi a hangsúlyt.

A jobboldal ezt másként látja. A jobboldal rámutat a fejlődés árnyoldalaira is. A baloldal a globalizációban a piacok kitérését, a nemzetközi munkamegosztás előnyeit látják. A konzervatív oldal rámutat arra, hogy a globalizáció munkahelyeket semmisít meg, főlegesen kiszervezi a termelést a fejlett országokból, tönkreteszi a kis- és középvállalatokat.

Az EU a tömeg szerint komoly probléma. A baloldal szerint az EU nem a probléma, hanem a megoldás a problémákra. A konzervatívok szerint az EU csak akkor marad meg, ha visszatérnek a nemzetek együttműködéséhez, a nemzetek feletti kormányzás helyett.

A szerző szól az egyenlőség és esélyegyenlőség kérdéséről is, amely mindkét politikai tábor szótárában szerepel.

„Az egyenlőség legalább kétszáz éven át Olaszországban és más nyugati országokban a baloldal vezérlő

csillaga volt,” – mondja a szerző. Az egyenlőségnek a szerző szerint több felfogása van.

Az első „az érkezési feltételek egyenlősége”, amely olyan társadalmat jelent, ahol nincsenek osztályok és a javakat tervszerűen, a piac befolyása nélkül osztják el. Szerinte ez a rendszer működött 1990 előtt a szocialista országokban.

A második „az érkezési feltételek módosítását” jelenti. Ilyen társadalomban a javak elosztása a piaci törvények szerint történik, de az állam bizonyos területeken beavatkozik, korrigálja az egyenlőtlenségeket. Ez gyakorlatilag az államkapitalista beavatkozás, amire van példa.

A harmadik az „indulási feltételek egyenlőségét” jelenti. Ez a mai „modern, új baloldal” eszménye. Ebben a rendszerben az anyagi lehetőségekkel rendelkező állam az oktatás támogatásával, adókedvezményekkel, alapítványokkal és más eszközökkel a fiatalok indulását segítik, ellensúlyozva azokat az egyenlőtlenségeket, amelyek származásukból fakadnak.

A harmadik út gyönyörűen hangzik, de az ezt hirdető pártok egészen más politikát hajtanak végre, ha hatalomra kerülnek. Magyarországon például a MSZP-kormányok azonnal elfelejtették az ígéreteiket. A jelenlegi konzervatív kormány is hasonlókat hirdet, de

a kapitalizmus kereteit nem lehet átlépni, nem lehet azokat a származási hátrányokat felszámolni, melyeket éppen a kapitalizmus szül.

***

Innen tovább, amit a tisztelt olvasó lát, már nem Luca Ricolfi úr véleménye, hanem a miénk, a Munkáspárté.

A mai polgári tudomány nagyon mély elemzéseket képes adni a tőkés társadalom ellentmondásairól. Minél pontosabbak az elemzések, annál sikeresebben tudják kezelni a kapitalizmus betegségeit. Kezelni tudják, de meggyógyítani nem!

Nyilvánvaló, hogy a kapitalizmus alapbaja a tőke természete. A tőkét egy dolog vezérli, a nagyobb profit. Ennek érdekében igyekszik felszámolni mindent, ami akadálya a tőke terjeszkedésének.

Napjainkban a tőke profitvágya súlyos csapásokat mér az emberekre. A covid, a munkanélküliség, az infláció, most a háború következményei megváltoztatják a dolgozó tömegek életét. A tőke elveszi a dolgozóktól azokat a vívmányokat, amelyeket évtizedek küzdelmével kivívtak maguknak. A tőke minden terhet a dolgozókra rak át.

A dolgozó tömegek ezt érzik, és országonként különböző mértékben, de felemelik szavukat. Szervezkednek, sztrájkolnak, tüntetnek. A tőke tudja, hogy a tömeges szervezkedés előbb vagy utóbb a kapitalizmus elleni globális fellépéssé fog alakulni.

A tőke ezért tart fenn különböző politikai csoportokat és ezért hoz létre újakat, ha szükséges. Ha a szociáldemokrácia nem képes fenntartani a kapitalizmust, jöjjenek a konzervatívok! Ha egyik klasszikus párt sem bír a helyzettel, létrehozhatnak új erőket, más jelszavakkal. Egy a lényeg, hogy ezek az erők védjék a kapitalizmust.

A tőke mindent megtesz azért, hogy a tőke ellen valóban fellépő erők, a kommunisták ne jussanak szóhoz. Ha erősödnek, eltíporják őket, ha még gyengék, ideig-óráig megtűrik őket, de elzárják őket a nyilvánosságtól, és olyan törvényeket hoznak, amelyek szinte lehetetlenné teszik a bejutásukat a hatalomba.

Ez a helyzet Magyarországon is. A Munkáspárt dolga, hogy a tőkének ezt a játékát leleplezze. A Munkáspárt dolga, hogy a dolgozó tömegeket felvilágosítsa, szervezze és segítse harcukat a tőke ellen. A covid sok mindenre rádöbentette az embereket, a mostani háború is sokakat ébreszt fel a rendszerváltás óta tartó Csipkerózsika-álomból.

A Munkáspárt mindig a dolgozók, a nép mellett állt ki, és ezt sokan tudják. A feladat, hogy a Munkáspárt a konkrét napi gondokban is érthető, követhető válaszokat adjon és azokat eljuttassa az emberekhez. Ilyen szemmel olvassák Ricolfi könyvét!

Figyelem, a NATO hülyére vesz bennünket!

Jens Stoltenberg, a NATO főtitkára elrohant Kijevbe. A háború már jó egy éve tart, de még nem ment el az ukránokhoz. A mostani látogatása tehát üzenet. Az üzenet pedig úgy szól, hogy most már a NATO is bekapcsolódik az Oroszország elleni háborúba.

Nem csak egyes tagállamok, amelyek már eddig is nyakig benne vannak a háborúban, hanem szépen kollektíve, ahogyan illik, együtt, mint NATO.

Hogy senkinek se legyen kétsége, mindjárt be is jelentette, hogy „Ukrajna jogos helye az euroatlanti családban, a NATO-ban van.” Na és persze hozzátette: ezzel minden NATO-tag egyetért.

Stoltenberg hazudik, tudatosan vezeti félre a világot. Ukrajna csatlakozása a NATO-hoz még egy nagy lépés, sőt talán az utolsó lépés a világháború felé. Ezt mindenki tudja, és a NATO héjáit, a vérszomjas lengyeleket és baltiakat, a pénzért mindenre elszánt amerikaiakat és a koncon osztozkodni akaró románokat leszámítva, nem mindenki támogatja. Magyarország biztosan nem, amit Orbán miniszterelnök Facebook-bejegyzése jelzett is.

Stoltenberg pofátlanul meghívta Zelenszkij ukrán elnököt a NATO vilniusi értekezletére. Zelenszkijnek a helye nem a NATO-csúcson lenne, hanem mondjuk, egy börtöncellában. Lehet, hogy oda is kerül, hacsak az ukrán nép nem áll más módon bosszút azért a mérhetetlen sok szenvedésért, amit Zelenszkij a megnyerhetetlen, és éppen ezért értelmetlen háborúval okoz.

Esetleg egy szép napon meglincselik a kijevi utcán. Ilyesmire volt már példa a történelemben.

A magyar kormánynak végre tennie kellene valamit. Ez így nem mehet tovább! Kapjuk a pofonokat, a NATO semmilyen magyar nemzeti érdeket nem vesz figyelembe, de mi udvariaskodunk, magyarázkodunk, reménykedünk, hogy ebből a szemét bandából egyszer nemes ifjúk gyülekezete lesz. Nem lesz!

A NATO vezetői és egyes tagállamok tudatosan löknek bennünket a világháború felé.

Az Orbán-kormánynak végre lépnie kellene:

Abba kellene hagyni a nyilatkozatokat, mi szerint a magyar nép a NATO mögött van. Nincs ott, és ezt Szalay-Bobrovniczky úr is tudja. Ideje az igazat mondani!

Orbán miniszterelnök ne menjen el Vilniusba, ha Zelenszkij ott lesz!

Magyarország függessze fel részvételét a NATO katonai szervezetében!

A kormány kérdezze meg végre a magyar népet, hogy mit akar ma, 2023-ban: háborúba menni a NATO-val vagy kilépni a NATO-ból, semlegességet hirdetni és kimaradni a háborúból?

Lépjünk, cselekedjünk, mert egy új háborúba belepusztulhat az ország. Ezt egyetlen tisztességes magyar sem akarhatja. Nem áldozhatjuk fel a nemzetet egy csaló, rabló, szemét banda kedvéért!

Európa már nem csendes

A gazdasági válság, az ukrajnai háború sok európaít döböntett rá arra, hogy így nem lehet tovább. Vagy belepusztulunk a válságba, a háborúba, vagy felvesszük a harcot a tőke ellen. Németország, Franciaország, Svédország számos városában indultak tiltakozások a szociális megszorítások, az infláció és a háború, a NATO bővítése ellen.

